

[Jensen-Aale.]

formet sig saaledes, at den højtærede Landbrugsminister har set sig nødsaget til at gribe til ekstraordinære Foranstaltninger, hvad den højtærede Minister har haft god Grund til. Det er en selvsagt Ting, at naar der skal lovgives om Fastsættelse af Priser, vil det let volde Utilfredshed, maaske endogsaa paa begge Sider. Det er vanskeligt at ramme det retfærdige og det rigtige. Man kan højst ramme det, man anser for at være det bedste i Øjeblikket. Om man rammer det helt rigtige og retfærdige, er der derfor ingen, der kan sige. Jeg tror ikke, man kan gaa videre end til at sige, at man tilstræber at gennemføre det, som man anser for at være det rigtigste i Øjeblikket. Almindelig Tilfredshed kan man ikke vente at Foranstaltninger af denne Art vil skabe. Jeg tror næsten, man rammer det bedst, naar der udtales Utilfredshed fra alle Sider. Det er vanskeligt at gennemføre den Slags Ordninger, uden at det kommer til at ramme til alle Sider. Producenten vil gerne have den bedst mulige Pris for sine Varer, og han skal ogsaa helst have den Pris, som Varerne virkelig staar ham i, naar de skal dække Frembringelsesomkostningerne. Men der skal tillige tages Hensyn til Forbrugerne, hvilket ogsaa er gjort her. Om der i tilstrækkelig Grad er taget Hensyn til begge Sider, maa nu Tiden vise; der vil blive Lejlighed til at se paa det Forhold senere.

Jeg finder ingen Anledning til at gaa ind paa Lovforslagets enkelte Paragraffer. Landbrugsministeren har dels under Forhandlingerne i det høje Folketing, dels igennem Radioen gjort udmærket Rede for Sagen, og jeg gaar ud fra, at de ærede Medlemmer har læst Lovforslaget og Bemærkningerne med den Interesse og Nøjagtighed, som maa til i en saa vigtig Sag i en vanskelig Situation.

Jeg skal da nøjes med at anbefale Lovforslaget, som er vedtaget i det høje Folketing, saa vidt jeg har erfaret med Tilslutning fra alle de fire store Partier, hvad jeg udtaler min Tilfredshed med. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme og Vedtagelse i det høje Ting.

Bækgaard: Produkterne af de to Kornsorter, Hvede og Rug, som der her er Tale om, udgør en saa væsentlig Bestanddel af Befolkningens Ernæringsmidler, at det derfor er naturligt at vaage over, at disse Produkters Priser er overkommelige for det forbrugende Publikum. Paa den anden Side er det lige saa vigtigt at lægge Forholdene saaledes til Rette, at Produktionen af disse

Kornsorter opretholdes i et saadant Omfang, at vi under Forhold som de nuværende har, hvad der er nødvendigt til Dækning af Befolkningens Behov.

Det foreliggende Lovforslag, der tager Sigte paa at sikre overkommelige Priser paa det af de nævnte Kornsorter fremstillede Mel og Brød, er til Dels en Følge af de Foranstaltninger, der i øvrigt er foretaget, derunder særlig Forbudet mod Opfodring af Rug og Hvede og Fastsættelse af Maksimalpriser paa Korn. Ved Fastsættelse af disse Maksimalpriser har man denne Gang mere end tidligere faaet et rimeligt Forhold frem mellem de forskellige Kornsorter, idet Rugprisen er sat højest. Det er dog ikke det eneste nødvendige, naar Hensyn skal tages til Produktionens Opretholdelse i tilstrækkeligt Omfang; det er ogsaa nødvendigt, at der sikres Brødkornsavlerne Erstatningskorn paa rimelige Vilkaar, eftersom mange af disse nødvendigvis maa have Erstatningskorn for det, de maa aflevere. Spørgsmaalet er da: Kan der skaffes Erstatningskorn, f. Eks. Majs, til de fastsatte Priser? I Folketingsudvalgets Betænkning er det fra mit Partis Medlemmers Side krævet, at dette sker, og jeg vil saa indtrængende som muligt henstille til den højtærede Landbrugsminister at drage Omsorg for, at der skaffes Erstatningskorn. Ellers lægger vi en haardere Byrde paa Brødkornsavlerne, end det er rigtigt og retfærdigt. Vi ved, at det i den nuværende Situation er af overordentlig stor Betydning, at der avles tilstrækkeligt Brødkorn, og vi maa se at skaffe Forhold til Veje, som modvirker en Foringelse i saa Henseende. For at dette ikke skal ske, er det af Betydning, at Brødkornsavlerne bliver holdt skadesløse.

Det andet Spørgsmaal, som er omtalt i Folketingets Betænkning, baade af Fler-tallet og af det Mindretal, hvis Parti jeg tilhører, nemlig angaaende de Landbrugere, der har solgt Rug og Hvede, før Maksimalpriserne blev fastsat, og som vel nok har solgt til en betydelig lavere Pris, end der nu er fastsat, skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu. Jeg skal kun udtale, at det er beklageligt, navnlig hvis Salget er sket efter Opfordring og af Hensyn til Samfundets Vel, at Sælgerne i saadanne Tilfælde skal stilles saa meget ugunstigere. Der er derfor Grund til at tage Sagen under Overvejelse, hvad mit Partis Medlemmer ogsaa har givet Udtryk for i Folketingsudvalgets Betænkning. Man bør prøve, om der kan findes en Ordning, som ikke krænker Retsprincippet, og som de paagældende kan være tjent med.